

Generációk találkozása a főiskolán

Kedves vendégként fogadták a Dunaújvárosi Főiskolán a negyven, harminc, húsz és tíz éve végzett diákokat szombat délután. Hamar megtalálták volt tankör társait az egykori hallgatók az „A” épület konferenciatermében, ahol Szántó Jenő oktatási rektorhelyettes, az Alma Mater Kör elnöke köszöntötte őket. Emlékeztette a csaknem kétszáz fős társaságot a selmeci diák hagyományokra, a főiskolán töltött eseménydús évekre, a földrajzi távolságtól független szoros barátságokra.

A múltból a főiskola jövőjébe kalauzolta a viszontlátás örömeiben duruzsoló öregdiákokat dr. András István megválasztott rektor. Rendhagyó módon szólt a várható változásokról, amelyekben a nehézségek mellett a megújulás lehetősége is megtalálható. Részletesen bemutatta az elmúlt években megvalósított tizenhárommilliárd forintos infrastrukturális fejlesztést. Röviden elemezte a térség gazdasági prioritásait, bennük a főiskola helyét és szerepét. Hangsúlyozta a főiskola azon törekvését, hogy az alkalmazott kutatások főiskolájává váljon. Büszkén beszélt a regionális Anyagtudományi Tudásközpontról, impozáns kutatási költségvetéséről. Megemlítette a hamarosan induló, nagy teljesítményű szerkezeti anyagok kutatását célzó, hétszázötvenmillió forintos költségvetésű projektet. Pozitívan értelmezte a vidéki főiskola megjelölést,

ahova külföldről is egyre több diák érkezik. Bejelentett egy holland egyetemmel kötött együttműködési szerződést, amelynek eredményeként egy éven át tanulhatnak ott magyar diákok, és ezzel ket-tős diplomát szerezhetnek. A

főiskola sikerfaktorai között a gyorsaságot és az innovációt emelte ki. Örömmel beszélt a családbarát munkahelyről, ahol pénteken és szombaton a főiskola dolgozóin kívül a levelezős hallgatók is igénybe vehetik a gyermekfoglalkozta-

tót. Zárásként hangsúlyozta, a fejlesztések a hallgatókért történnek, hogy otthonosabb, élhetőbb legyen a főiskola.

Külön tantermekben, évfolyamonként és szakonként folytatódott a találkozó, majd az iskola új létesítményeit járták be a vendégek.

Hosszú asztalokat terítettek meg az A-épületben a vacsorához. Az Alma Mater Kör hagyományait követve csülköt tálaltak fel gazdag körítéssel, leöblítésére finom bort kínáltak, illetve az Alma Mater Szakestély szent italaként sört.

Gyertyafény jelezte a vacsora végén a selmeci hagyományokat szigorúan követő Alma Mater Szakestély kezdetét. A kivételes alkalomra külön kupa készült, amelyet avatásként illet teletölteni és fenéig üríteni. Választott elnök szabályozta a kupameelés gyakoriságát, a nótázást és az emlékeztetést. Eloltott gyertyák mellett főhajtással, komoly pohárral emlékeztek meg a már más dimenzióban járó egykori diákokról és oktatókról. Felszólalásokba foglalva, kedves humorral elevenítették fel csínyeket, az élet alakította kínos helyzeteket. A sokadik „eks” után, de még idejében intonálta a Cantus Praeses a Gaudeamus Igitur kezdetű nótát, majd „Vivat Crescar Floreat Academia, Vivant Professores!” felkiáltással bezárult a szakestély hivatalos része. Lámpák felgyújtásával szabad folyást engedtek beszélgetésnek, ételnek, italnak és minden földi jónak.

m. a.

Negyven éve diplomások

Meglepetésemre az Alma Mater Találkozó legnépesebb csapatát a negyven éve diplomázottak alkották. Kamaszos hanggal, egymás szavába vágva jelezték a viszontlátás örömeit. Még az sem zavarta őket, hogy a tanári asztalnál állva Jenei István a műszaki intézet jövőjéről beszélt hozzájuk. Kiderült, alakítástechnológusok körébe csöppentem. Kíváncsian kérdeztem, hogyan boldogultak a Dunaújvárosi Főiskolán szerzett diplomájukkal:

— Mélyhúzással fürdőszobamérleget készítettem az órágyárban, első munkahelyemen — emlékezett a kezdetekre Vargáné Berger Éva —, majd Budapesten, a MOM-nál folytattam. Most Baján élek, ahol gépjárműoktatóként és vizsgabiztosként működtetem a vállalkozásom.

— Meséld el, hogy buszsofőr is voltál, külföldre vittél turistacsoportokat — szólt közbe Misley József, aki Miskolcra érkezett. Hamar kiderült, harminc éven át dolgozott a kohászati műveknél. — Jó képzést kaptunk, karakteres tanáraink voltak, Csonka Dani, Farkas Péter, Koffán Károly — sorolta felejthetetlen oktatóit.

— Hamar elhagytam a szakmát — árulta el Nyerges Zoltán —, Salgótarjánból jöttem a főiskolára, ahol hagyományos ipar a kohászat. Miután végeztem, egy éven át dolgoztam a kohászatban, majd átmentem a belügyhöz.

— Talán csak Béla maradt meg tanult szakmájában — mutatott Lukács Ferenc egy hosszasan telefonáló úrra —, neki saját vállalkozása van Kecskemét mellett.

— Nem is ez a lényeg. Nagyon jó alapot kaptunk és egy műszaki látásmódot, amit több helyen tudtunk használni — vágott közbe Futér Csaba —, bevitték bennünket a vasműbe gyakorlatra, és sok órát töltöttünk a gépműhelyben — tette hozzá.

Kiderült, már majdnem mindenki nyugdíjas, persze nem telnek tétlenül a napjaik, ki-ki dolgozik még valahol. Rendszeresen színesítik nyugdíjas munkás hétköznapijait találkozókkal. Vendégül látják egymást, és közben megbeszélik a női focit, a kispályás focibajnokságot, az eltelt négy évtized jó és rossz napjait.

Biztonsági mozaik

(Folytatás a 6. oldalról.)

re vonatkozó szabályokat, míg sebességtúllépést négy esetben regisztráltunk. A gyorshajtók közül ketten ISD Dunafer Zrt.-s munkavállalók voltak, de a heti „sebes-

ségi rekordot” 56 km/h-val az egyik külsős munkavállaló érte el.

Felhívás

Felhívjuk a tisztelt munkavállalók figyelmét, hogy

az ISD Dunafer Zrt. területén belül (kiemelten a kapuk környékét) ellenőrizzük a lerakott kerékpárokat. Amennyiben azt tapasztaljuk, hogy a területen lerakott kerékpárokat nem használják, azaz „gazdátlanok”, akkor az ilyen kerék-

párokat talált tárgyként fogjuk kezelni, és beszállítjuk az igazgatóság diszpécser-szolgálatával melletti tárolóba. Ha a beszállított kerékpárok gazdátlanok maradnak, akkor 6 hónap elteltével kezdeményezzük a selejtezésüket.